

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECUILL DE PREMSA –EDUCACIÓ–

DIJOUS 11 DE MARÇ DE 2010

[EL PERIODICO](#)

[91 col·legis de Girona continuen tancats avui per falta de llum](#)

[EL PUNT](#)

[La columna: "Calendari escolar"](#)

[EL PUNT](#)

[«Espais de llibertat» a la Sénia](#)

[EL PUNT](#)

[Afirmen que els menors passen més temps mirant la televisió que a l'escola](#)

[VILANOVA DIGITAL](#)

[Es presenta un estudi sobre la dieta mediterrània i els alumnes de primària](#)

[LA MALLA](#)

[El Camp de Tarragona fomenta la literatura entre els infants](#)

[EL PERIODICO](#)

[L'ESCAC, factoria de cineastes](#)

[3 A LA CARTA](#)

[Una nueva cultura... con ciencia](#)

[EL PAIS](#)

[EUROPAPRESS](#)

[Govern i Generalitat acorden pujar el llinar de concessió de beques a universitaris](#)

EL PERIODICO. 11.03.10

---

91 COL·LEGIS DE GIRONA CONTINUEN TANCATS AVUI PER FALTA DE LLUM

Noranta-un col·legis de Girona encara no podran reprendre avui les classes perquè no han recuperat el subministrament elèctric, va informar ahir Protecció Civil. La majoria de centres afectats es troben al Baix Empordà, l'Alt Empordà, el Gironès i la Selva. Ahir, per segon dia consecutiu –o tercer en alguns casos– més de 39.200 escolars catalans van estar sense col·legi, bé perquè a les escoles no hi va haver ni llum ni calefacció, bé perquè la neu i el gel de les carreteres els van impedir arribar-hi.

A Barcelona, el centre públic Els Xiprers, l'únic col·legi encara tancat a la ciutat, va denunciar l'«abandonament» de l'administració, que ahir feia un dia i mig que no netejava els accessos. El director, Joan Torrent, va criticar que el camí que uneix l'escola amb l'estació de tren de Baixador de Vallvidrera estigués al matí encara cobert de branques caigudes, neu i plaques de gel.

[inici](#)

EL PUNT. 11.03.10

OPINIÓ: LA COLUMNA

CALENDARI ESCOLAR

MANUEL CUYAS

En la capsula dels records dels meus fills quan anaven a escola guardo castanyes de cartó retallat per celebrar Tots Sants, àlbums de Nadal, disfresses de carnaval, sardines de paper de plata penjades d'un cordill d'inici de la quaresma, velles de set potes amb un bacallà sec a la mà, ous de guix pintat per recordar la Pasqua, i altres coses que ara no recordo però que com vostès comprendran perquè els imagino informats de les tendències pedagògiques servien i encara serveixen per integrar les criatures en la cultura autòctona. També servien per integrar-hi els nous immigrants, que llavors ja eren colla.

El conseller d'Educació Ernest Maragall vol que el curs escolar comenci a principi de setembre i no a meitat de mes com fins ara. Els sindicats de l'ensenyament s'hi han posat en contra perquè es posen sistemàticament en contra de tot el que representi un canvi, però jo hi estic absolutament i molt seriosament a favor per motius d'integració històrica i política dels alumnes. Si el curs comencés a principi de mes, els nens i nenes i els mateixos professors podrien des de llavors mateix preparar i treballar la primera festa que el calendari presenta, que és la de l'Onze de Setembre. Totes les festes patriòtiques –Onze de Setembre, Sant Joan– queden en l'actualitat fora del curs escolar per molt pocs dies. Si el calendari s'eixamplés una mica els nens de Catalunya creixerien en saviesa i bondat com ara i sabent a més a més què va representar el setge de Barcelona i que Sant Joan és la gran festa dels Països Catalans. Ja m'imagino el nét que encara no tinc i el fill d'en Mohamed de Salt cantant Els Segadors com els fills em cantaven el Fum, fum, fum per Nadal, i oferint-nos el monument a Rafael Casanova fet de plastilina. Repeteixo que no parlo en broma (a Catalunya tot el que sigui patriòtic i cantar Els Segadors de seguida fa riure), i els mestres catalans que lamenten que el calendari està massa marcat per les festes d'origen religiós i poc per les de caràcter civil, haurien de rebre-ho amb molta alegria.

[inici](#)

EL PUNT. 11.03.10

«ESP AIS DE LLIBERTAT» A LA SÉNIA

Abraça'm, per Viure, Aprendre i Créixer no és una escola lliure, és una associació que aplega famílies que han decidit no escolaritzar els seus fills

El setembre del 2007 va començar a caminar a la Sénia l'associació Abraça'm, per Viure, Aprendre i Créixer, impulsada per famílies que han decidit no escolaritzar els seus fills i que, com explica Bernat Camps, un dels seus iniciadors, han optat per «noves propostes d'educació activa, pel desenvolupament natural dels nens i nenes i per una no-intervenció acadèmica». No són una escola lliure, sinó que han cercat uns espais pensats per afavorir el desenvolupament i l'educació dels infants, el que s'anomena espai infantil i familiar Al Coll, preparant ambients i materials a l'interior o a l'aire lliure per fer-hi activitats, i l'any passat van rebre un ajut del programa Tu Ajudes, de Caixa Tarragona, per adequar el taller de ciències i plàstica. En aquests moments dues famílies amb els fills hi van cada matí i alguns dies mantenen contacte amb projectes similars de poblacions del voltant.

El mètode que utilitzen es basa a posar a l'abast dels infants els recursos que els permetran aprendre determinats conceptes: «Els saben que tenen materials de càlcul, de ciències o de matemàtiques, per exemple, per a quan ho necessitin.» És a dir, els nens i nenes són conscients que tenen els materials a l'abast i saben que un adult els pot acompanyar en l'aprenentatge quan ho sol·licitin. Assegura que els nens ho demanen quan arriba el moment. I és d'aquesta manera, aprenent un contingut a iniciativa pròpia, «que fa que en siguin molt més conscients i ho recordin». En aquest espai de la Sénia es fan activitats dirigides: «De fet, són propostes en què els infants poden decidir si volen acollir-s'hi; habitualment són propostes de descoberta i tallers, no continguts acadèmics», en què s'interrelacionen manualitats, música, dansa, activitats de lectoescriptura, descoberta de l'entorn, agricultura, construcció, biologia... No es fan números ni operacions matemàtiques, «però fent determinades activitats surt una situació que ho requereix» i el mateix nen o nena demana saber-ho. Els quatre nens i nenes que hi prenen part diàriament són de diferents edats. Segons Camps, no hi ha d'haver cap problema per, en un moment determinat, incorporar els fills a l'escola ordinària: «Un dia els parlarem d'aquesta opció», i quan els fills «lliurement» prenguin aquesta opció podran fer-ho, ja que hi ha vies per incorporar-se a l'educació reglada tot i no haver estat escolaritzats prèviament.

Els motius que els van fer decidir, a ell i a la seva parella, de no escolaritzar els seus fills són, d'una banda, perquè consideren que cada infant «té el seu ritme de desenvolupament» i creuen que no es pot obligar un nen a aprendre uns continguts determinats a una edat determinada simplement perquè està establert d'aquesta manera. A més, consideren que els nens tenen necessitat de jugar per desenvolupar-se i aprendre, «i han d'aprendre a compartir amb els adults i a dialogar». Considera que l'escola «compleix una necessitat, però no les necessitats dels infants». És a dir, «no es planteja què necessiten els nens sinó què necessita la societat».

Bernat Camps explica que no se senten qüestionats per la seva opció educativa: «Sé que generem situacions incòmodes, però això no ens fa sentir malament»; veuen els resultats «i els infants estan molt contents». Explica que no tot són flors i violes: «Pensàvem que seríem més gent, però entenem que per a les famílies és un sobre esforç», tant pel que fa a sous com horaris. «En el meu cas faig jornada completa, però la meua parella només pot treballar poques hores a la setmana» per poder donar resposta educativa a les necessitats dels fills.

Camps desmarca el projecte de les escoles lliures perquè en aquestes hi ha persones externes a la família que assumeixen l'acompanyament escolar, mentre que en el projecte de l'associació senienca l'assistència sempre és a càrrec dels pares.

[inici](#)

AFIRMEN QUE ELS MENORS PASSEN MÉS TEMPS MIRANT LA TELEVISIÓ QUE A L'ESCOLA

Els nens de l'Estat espanyol d'entre 4 i 12 anys passen 990 hores a l'any davant el televisor enfront de les 960 hores que els infants passen a l'escola, segons *El libro blanco: la educació en el entorno audiovisual*, publicat aquesta setmana.

Però a més a més, la publicació que alerta que a això, cal afegir-hi el temps que els infants dediquen a les videoconsoles i als ordinadors, no comptabilitzat aquí com a "hores de televisió".

[inici](#)

ES PRESENTA UN ESTUDI SOBRE LA DIETA MEDITERRÀNIA I ELS ALUMNES DE PRIMÀRIA

L'estudi s'ha presentat durant el II Congrés de la FESNAD. Conclou que el seguiment de la dieta mediterrània a VNG és més alt entre els alumnes que segueixen el programa d'educació alimentària i nutricional

La regidoria de Salut de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú ha presentat, en el decurs de la celebració del II Congrés de la FESNAD (Federació Espanyola de Societats de Nutrició, Alimentació i Dietètica), celebrat els dies 3, 4 i 5 de març al Palau de Congressos de Barcelona, la 'Valoració del nivell de seguiment del patró de dieta mediterrània', realitzada als alumnes de sisè de primària de les escoles de Vilanova i la Geltrú.

Els autors d'aquest estudi, tècnics de la regidoria de Serveis Socials i Salut, i del Consorci de Serveis a les Persones de Vilanova i la Geltrú, van presentar les conclusions del seguiment del programa municipal de educació alimentària i nutricional, que promou el patró de dieta mediterrània entre els escolars d'educació infantil i primària de la ciutat.

El programa consta d'un seguit de tallers estructurats i pensats, segons l'edat de l'alumne, amb l'objectiu de promoure la dieta mediterrània i determinats aliments. Els tallers comencen a partir del cicle infantil i continuen fins a sisè de primària. Tot i que hi ha moltes escoles que segueixen el programa sencer, no existeix el compromís d'escollir tots els tallers, de manera que hi ha alumnes que només fan una part del programa.

Els objectius de l'estudi han estat poder comprovar el grau de seguiment del patró de dieta mediterrània, entre els alumnes que més tallers han realitzat, i veure si altres factors socials influeixen en el seguiment de la dieta mediterrània.

L'estudi, realitzat durant l'any 2009, es va fer a un total de 566 alumnes d'un total de 15 escoles del municipi, de les 18 que en aquell moment tenien alumnes de sisè curs de primària.

Utilitzant un sistema de test anomenat Kidmed que permet classificar els nens i nenes segons el seguiment del patró de dieta mediterrània, es pot concloure que el nivell de seguiment entre els escolars de Vilanova i la Geltrú és significativament més alt, entre aquells que segueixen el programa d'educació alimentària i nutricional de la Regidoria de Serveis Socials i Salut, el que ve a confirmar la importància de donar-li continuïtat.

[inici](#)

EL CAMP DE TARRAGONA FOMENTA LA LITERATURA ENTRE ELS INFANTS

Unes 23 escoles participen al programa 'Amb gust de lletra' que relaciona la literatura amb la gastronomia

La Generalitat ha posat en marxa el programa "Amb gust de lletra", un projecte que té per objectiu principal fomentar l'interès per la literatura entre els infants de les escoles de Primària del territori. En total, en el programa en qüestió hi participaran vint-i-tres escoles de la demarcació de Tarragona durant els mesos de març, abril i maig.

Amb gust de lletra vol acostar els infants a la literatura d'una manera lúdica, a través de la relació que pot mantenir amb la gastronomia, i, així, doncs, apropar-los al fet creatiu mitjançant una activitat quotidiana. És un projecte de funcionament senzill que aconsegueix aquests objectius a partir de la col·laboració de tres escriptores i professores del Camp de Tarragona, que són Fina Anglès, Montserrat Parra i Noemi Bagés, les quals han creat textos literaris relacionats directament amb els ingredients d'un berenar: la coca amb xocolata, que se servirà als alumnes de les escoles inscrites a l'activitat.

El programa s'adreça en concret a alumnes de P5 i de primer de primària d'escoles de les comarques del Tarragonès, el Baix Camp, la Conca de Barberà i el Priorat. En aquesta edat molts dels alumnes acaben d'aprendre a llegir o encara no en saben, per la qual cosa, Noemí Bagés, ha destacat que es tracta d'una experiència "molt positiva" per a ells. El director dels serveis territorials d'educació, Vicent Villena, ha destacat la "barreja" d'entreteniment i aprenentatge que té aquesta activitat.

Les sessions

En total es duran a terme 47 sessions amb un màxim de 25 alumnes per classe. Les escriptores que participen en l'activitat llegiran contes o plantejaran endevinalles als petits, mentre ells gaudeixen del berenar. Aquesta iniciativa s'emmarca dins de les accions del Pla de Foment de la Lectura de la Generalitat i s'hi ha destinat un pressupost de 7.300 euros.

[inici](#)

EL PERIODICO. 11.03.10

LA GENERALITAT PROMOCIONA CONDONS A BAIX PREU PER A JOVES

Gairebé la meitat dels nous casos d'infecció per VIH des de l'any 2001 fins al 2009 s'han produït en la franja d'edat compresa entre els 15 i els 34 anys. Aquesta és una de les dades que ha mogut la Conselleria d'Acció Social i Ciutadania a emprendre una campanya amb els col·legis de farmacèutics i l'empresa Durex per promocionar l'ús del preservatiu entre la població jove. I ho fa oferint una caixa de tres condons al preu d'1,5 euros.

Aquesta caixa ja està disponible a les farmàcies per a menors de 20 anys. El seu preu és inferior als més de dos euros que costen, proporcionalment, tres preservatius en les habituals caixes de 6 o 12 unitats.

Amb el futur no te la juguis! és el títol del lema imprès a la caixa i en els fullets editats per la Secretaria de Joventut, en què una parella descendeix feliç en un paracaigudes en forma de preservatiu. En el text s'informa sobre les principals malalties de transmissió sexual i els seus símptomes i destaca la importància del condó com «el millor mètode» per prevenir aquestes patologies.

El fullet indica, en quatre fases, com fer servir correctament el preservatiu i recorda que s'ha d'utilitzar sempre que es mantinguin relacions sexuals, «ja siguin orals o amb penetració». També recorda que el condó és d'un sol ús i demana als joves que estiguin preparats i portin sempre un preservatiu a sobre i parlin prèviament amb la seva parella sobre el seu ús.

La campanya durarà fins que s'esgotin les 60.000 caixes amb els tres preservatius i la informació complementària. Amb aquesta iniciativa, el Govern pretén reforçar la idea que el preservatiu és «el recurs de referència» contra la sida i les malalties de transmissió sexual.

SIDA I EMBARASSOS

Pel que fa als afectats per la sida, més de la meitat dels casos registrats han estat en persones d'entre 15 i 34 anys, malgrat que any rere any la incidència general ha anat a la baixa.

Una altra de les motivacions d'aquesta promoció és el creixement que ha tingut lloc de la taxa d'embarassos entre menors de 14 a 17 anys. En tan sols vuit anys aquesta taxa ha passat dels 7,9 casos per cada mil habitants a 11,7. El nombre d'avortaments ha crescut en un 50 per cent entre les joves de 15 a 29 anys durant el mateix període.

[inici](#)

L'ESCAC, FACTORIA DE CINEASTES

Visitem l'única escola de nivell universitari que imparteix estudis en diverses professions relacionades amb el cinema. De l'ESCAC estan sortint nous talents que estan tenint molts èxits i reconeixements.

VEURE VIDEO AL WEB "3 A LA CARTA":

<http://www.tv3.cat/videos/2766570/LESCAC-factoria-de-cineastes>

[*inici*](#)

TRIBUNA

UNA NUEVA CULTURA... CON CIENCIA

El V Congreso de Comunicación Social de la Ciencia, en Pamplona, propone que la ciencia sea parte del debate social, con vocación de aportar ayuda a las soluciones y al progreso para el futuro

JAVIER ARMENTIA ES ASTROFÍSICO Y DIRECTOR DEL PLANETARIO DE PAMPLONA

El 27 de septiembre de 1980 la televisión pública estadounidense comenzaba a emitir una serie titulada Cosmos, un documental dirigido y presentado por un astrofísico (Carla Sagan) relativamente conocido en EE UU por su labor divulgativa. A lo largo de 13 semanas, todo un trimestre, la serie de la PBS fue calando en la audiencia, con un montaje visual lleno de creaciones digitales (no tan habituales como lo son ahora, cuando no entendemos una información sin sus modelos 3D, animaciones y demás), pero también con abundantes imágenes a lo largo del mundo, incluyendo una reconstrucción de la Biblioteca de Alejandría que sirvió, de hecho, para impulsar el proyecto de la Nueva Biblioteca; también con la música de Vangelis y, sobre todo, con la enorme capacidad de Sagan de hablar de historia, de política, de arte... y seguir hablando de ciencia. Vista posteriormente en más de 60 países, sigue siendo una de las series más famosas de la historia de la televisión, pero sobre todo es casi el único hito de la divulgación en medios de comunicación de masas de una ciencia básica.

Han pasado tres decenios y, tras el Año Internacional de la Astronomía -y aun reconociendo la gran capacidad del cosmos para generar noticias de interés que sean recogidas por los medios- o después también del gran Año Darwin -una celebración tan necesaria en un mundo en el que en muchos países la idea de la evolución sigue estando proscrita- la ciencia sigue sin conseguir acceder a la consideración de los programadores de las cadenas, salvo para los rellenos de tinte cultural o para ocupar mínimamente poco más de un 2% de los espacios informativos.

Sin embargo, como se comprueba cada dos años en las encuestas sobre percepción pública de la ciencia que elabora la Fundación Española para la Ciencia y la Tecnología (FECYT), los temas de la ciencia despiertan interés, un poco de admiración apabullada por el desconocimiento, con una importante dosis de sospecha o temor de las consecuencias y de las directrices que mueven esos complejos entramados de investigación y desarrollo. En el panorama reciente hemos de añadir, además, la situación de crisis económica, en la que una de las jaculatorias más repetidas por todos los expertos incluye que sólo de la mano del desarrollo científico y tecnológico se podrá avanzar hacia nuevos modelos de progreso. Paradójicamente, las mismas voces que anuncian esta apuesta apresuran recortes en el gasto para mantener un sistema de ciencia que, aunque todo el mundo reconoce obsoleto e imperfecto en un país como el nuestro, en el que se sigue por debajo de la media de inversión (por más que haya existido un significativo cambio en los últimos gobiernos), es el único que puede realmente renovarse y seguir avanzando.

Hace poco, importantes colectivos de investigadores han reclamado en una manifestación en Madrid (6 de marzo) que "investigar es invertir en futuro", con la exigencia al Gobierno de que el borrador de la nueva Ley de la Ciencia sea un verdadero motor y no papel mojado. Hace casi tres decenios, en los ochenta de Cosmos, la primera gran Ley de la Ciencia consiguió comenzar a cambiar la situación, pero quedaron demasiadas tareas pendientes y el mundo ha cambiado ya tanto que lo que se previó como futuro pasó hace años ya, quedando a menudo aparcadas las reformas para un indefinido futuro que nunca llega del todo.

Seguimos gastando en ciencia menos de la mitad que los países europeos más avanzados, pero sabemos que es necesario revolucionar el sistema de ciencia, con la colaboración de todos los agentes y creando políticas científicas que involucren el sector empresarial, con transparencia por un lado y eficiencia por todos los demás.

Si añadimos al explosivo cóctel una información sobre todos estos temas que es unas veces puramente anecdótica, otras interesadamente deudora de lo comercial o lo político y, en general, demasiado breve y superficial, sin análisis de fondo y sin tiempo para poder disponer de datos independientes, con el colmo de colarse de vez en cuando lo que simplemente es milagrería o pseudociencia, no deberíamos extrañarnos de que para el gran público la única ciencia de interés sea la que desgranar los informativos meteorológicos, en un país donde sólo ellos superan en audiencia al resto de la programación televisiva (con la rendida pleitesía, claro está, al sacrosanto fútbol).

Desde 1999, científicos, periodistas, divulgadores, museístas y otros profesionales relacionados con el mundo de la comunicación de la ciencia y la tecnología intentan aportar nuevos modos, nuevas voces y, sobre todo, incorporar elementos de debate en un tiempo en el que precisamente esas claves quedan ocultas por desconocidas. Los congresos sobre comunicación social de la ciencia, que nacieron entonces de la mano del Parque de las Ciencias de Granada, han ido pasando por el Museo de las Ciencias Príncipe Felipe de Valencia, los Museos Científicos Coruñeses y el Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC) en Madrid.

Ahora, en su quinta convocatoria, el congreso llega a Pamplona de la mano del Planetario y del Museo Nacional de Ciencia y Tecnología, coincidiendo con un aniversario que cambió el mundo de la comunicación de la ciencia, pero también el mundo entero si contamos el efecto que tuvo en la sociedad renacentista, hace 400 años: la publicación del libro El noticiero sideral, que contaba las observaciones con el telescopio del patricio florentino Galileo Galilei.

Se propone en el congreso una nueva cultura, en la que la ciencia sea parte del debate, exponiéndose también en prime time y en los foros públicos, con vocación de aportar ayuda a las soluciones y al progreso para el futuro. En Pamplona, en Navarra, se intenta avanzar de la mano de las instituciones en ese sentido, con nuevos centros de investigación, con más comunicación científica. Pero nos contentamos con saber que seguimos dando pasos hacia adelante. Y esperamos que nos acompañen cada día más gentes, porque uno no puede dar noticias del mundo si no nos interesa ese mundo que sigue por descubrir.

[inici](#)

EUROPAPRESS. 11.03.10

GOVERN I GENERALITAT ACORDEN PUJAR EL LLINDAR DE CONCESSIÓ DE BEQUES A UNIVERSITARIS

El Ministeri d'Educació i la Conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat han arribat a un principi d'acord pel qual s'augmentarà el llindar de concessió de beques a estudiants universitaris, cosa que previsiblement beneficiarà els estudiants catalans.

Segons ha anunciat en roda de premsa el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat, Josep Hugué, s'han produït "avenços" en la negociació amb el Ministeri, tot i que encara no s'han tancat les negociacions, ha indicat.

"El primer objectiu és que les beques han pujat el llistó", ha assegurat el conseller, qui ha explicat que es tracta d'una ampliació de les condicions per concedir ajudes, i ha augurat que beneficiarà el públic català.

Fonts del Ministeri d'Educació han explicat a Europa Press que des de fa poques setmanes s'està treballant en l'elaboració del Reial decret de Mínims i Llindars, que determinarà les rendes d'accés a les beques.

Tot i això, han indicat que en el marc d'aquesta normativa s'estan estudiant totes les possibilitats "en tots els sentits", i han assenyalat que, en qualsevol cas, el Reial decret s'aplicarà per a tots els alumnes d'Espanya.

Actualment, només el 9% dels estudiants catalans obté beques d'estudis ministerials, tot i que els alumnes d'aquesta comunitat representen el 16% del global estatal.

Per la seva banda, el conseller d'Educació, Ernest Maragall, ha apuntat que a més de l'increment del llindar, cal que el Govern espanyol incrementi les partides destinades a beques, i que faci efectiu el traspàs de competències cap a les beques a Catalunya, tal com ho estableix una sentència del Tribunal Constitucional (TC) de 2001.

Amb això, Maragall ha reivindicat la necessitat que té Catalunya de definir la seva pròpia política de beques per donar continuïtat als estudiants en el sistema educatiu, que ha assegurat que és "insuficient".

L'OBSERVATORI DE BEQUES, A PROP

El Ministeri ha assegurat que els criteris que s'utilitzen per concedir les beques seran analitzats a l'Observatori de Beques i Ajudes, organisme que serà aprovat "pròximament" en Consell de Ministres --que farà una valoració global del conjunt de beques estatals i autonòmiques per millorar el model--, en el marc del nou Reial decret.

Per a això, ha apuntat, es poden introduir "fórmules d'ajust" per determinar les quanties de les beques en funció de les rendes. Tot i això, ha indicat que per reformar el sistema de beques que cal esperar a la proposta del nou model de finançament del sistema universitari.

[inici](#)